

OPINIONS

UN ESPIA MULTIMÈDIA*Xavier Vinader*

12

ESTAPÉ RESPON*Toni Cañís***L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER***Lluís Bonada*

13

ELS 'ORIFANYS' DE VÍCTOR ...*Martí Domínguez*

14

PERIODISTES I CONDUCTORS ...*Jordi Fortuny*

15

EL RETORN DE LA MÒMIA ...*Xavier Graset***APAMANT GESA-ENDESA***Joan Mari*

16

VESPER DE XAFARDERIES*J. J. Pérez Benlloch***RECTIFICACIÓ EUROPEA***Pere Martí*

17

UNES ELECCIONS INÚTILS*Llibert Ferri***'ANZAR'S RANCH'***Enric Rimbau*

18

EL COP DE GRÀCIA*Mathew Three***LA UNGLADA DEL TABAC***Miquel Ramon*

19

L'ADORACIÓ DEL BANQUER*Joan F. Mira*

82

El nomenament dels vint-i-un membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) per les Corts Valencianes —amb el vot en blanc dels diputats d'Esquerra Unida— tanca tres anys de rumors i d'incerteses sobre el destí de la institució, que en més d'una ocasió va semblar que estava en perill de mort, abans de nàixer. De fet, encertada o no, l'Acadèmia va ser un invent utilitzat pel Partit Popular i el partit socialista per a liquidar el blaverisme creat per la dreta, en un moment en què aquest ja donava senyals d'extinció.

En tot cas, finalment el nou ens veurà la llum i, d'aquesta manera, s'activaran tots els perills que comporta la creació d'un "ens normativitzador" de la llengua desvinculat de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Sense una bola de vidre, és difícil saber què passarà en el futur i, per tant, és legítim pensar que la posada en marxa de l'Acadèmia pot ser un error estratègic i, fins i tot, històric, per a la supervivència, l'enfortiment i la normalització de la llengua catalana al País Valencià. Que ho siga o no dependrà de l'actuació dels futurs acadèmics, que tindran al seu abast fer un bon ús de la nova institució, i de la societat civil, que els haurà de reclamar responsabilitat i voluntat de servei al país, la llengua i la cultura.

Per força, l'Acadèmia haurà d'assajar complicitats amb el IEC —reconegut oficialment per reial decret com a autoritat normativitzadora de tot l'àmbit lingüístic— per avançar plegats cap al desenvolupament d'una llengua que ja ara mateix ha d'afrontar grans reptes si vol continuar sent un vehicle modern de comunicació social i de cultura, en contacte o en competència amb les llengües de gran abast com l'espanyol, el francès o l'anglès. Altrament, utilitzar l'AVL com a eina de particularització localista o de segregació —i la història demostra que no és impossible— seria justament el contrari del que els valencians i els altres catalanoparlants volen per a la seua llengua. Per tant, l'Acadèmia pot fer ús de la seua capacitat normativa per a enriquir la llengua de tots amb criteri científic, per a afavorir-ne la normalització, però també pot utilitzar-la per a generar separacions irreversibles que limitarien de manera suïcida les possibilitats de desenvolupament lingüístic, social i cultural. En primer lloc, del "valencià" que pretén defensar, però també, en conseqüència, per al conjunt de la llengua catalana.

Pocs dies abans de l'elecció dels membres de la futura Acadèmia Valenciana de la Llengua, el Tribunal Superior de Justícia de València dictava sentència en contra del Govern de la Generalitat Valenciana per la retirada d'una subvenció legal concedida el 1995 a Edicions del País Valencià —l'empresa editora d'EL TEMPS— en concepte de promoció de l'ús del valencià als mitjans de comunicació social. És a dir, mentre Eduardo Zaplana pretenia aparèixer als ulls de l'opinió pública com "el pacificador" de l'artificial batalla lingüística —atiada anys enrere des de la dreta espanyolista—, al mateix temps vulnerava la legislació a favor de la llengua i negava a tota la premsa escrita en valencià els ajuts previstos per la llei. Finalment, els tribunals han donat la raó a EL TEMPS, declarant improcedent la declaració de lesivitat contra el setmanari amb què el govern Zaplana pretengué justificar la seua actitud. Actuacions com aquesta, allunyades del que hauria de ser un comportament democràtic i a favor de la promoció de la llengua, són massa freqüents com per a confiar en els propòsits de Zaplana, fins que no es demostre el contrari.

“Per força, l'Acadèmia haurà d'assajar complicitats amb el IEC per avançar plegats cap al desenvolupament de la llengua i afrontar els reptes de futur”